

at mange af disse Mænd ikke hele Aaret ere inde, men blive rene ud af deres Stillinger uden at kunne komme ind i dem igjen i længere Tid, saa at det bliver meget Mære, naar det bliver nøyagtig opgjort — bliver det første Tab for de enkelte Mænd — og det er jo tidt en stor Del, der slet ikke har Raad dertil — 713,400 Kr., medens man vil anslaa det andet til 2,853,000 Kr. Det hele Tab kan altsaa anslaaes til noget over 3½ Million Kr. Naar man lægger det sammen med de direkte Udgifter, vil man faae ud, at dette Land (saabel Stat som Kommune og de enkelte Mænd) i Forsvarsvæsenets Tjeneste anvender for Tiden over 28 Millioner om Aaret. Det forekommer mig derfor, at de, der reise omkring i Landet og sige, at dette Lands Repræsentation ikke vil anvende Noget til Fædrelandets Forsvar, gjøre sig skyldige i ærefrænkende Umandhed overfor dette Tings Medlemmer og overfor den Del af Befolkningen, der finder sig med Ro i den Byrde, som bliver lagt paa dens Skuldre for at tilfredsstille disse Krav. Jeg har som sagt væsentlig begjæret Ordet for at udtale dette, for dog at prøve paa at tilbagedrive den Slags ufænde Insinuationer mod Repræsentationen, navnlig mod Folkethinget, og særlig mod dem i Folkethinget, der ikke ville gaa med til alle de Begjæringar, der stilles fra Regjeringens Side med Hensyn til Forsvarsvæsenet. Jeg skal derfor ikke opholde Thinget længere efter at have givet disse Oplysninger. Hvis der nu skulde være Noget at erindre mod disse Tal, har jeg allerede forudskiftet den Bemærkning, at flere af dem have ikke kunnet være ganske nøyagtige, fordi de fornødne Oplysninger ikke have været tilstede; men jeg haaber, at Regjeringen vil finde sig foranlediget til at sætte Landet i Stand til at dømme om, hvor Meget der anvendes til vort Forsvarsvæsen.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Det er overfor det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), at jeg ønsker at gjøre en kort Bemærkning, idet jeg ikke skjønner rettere, end at han gjorde sig skyldig i en urigtig Opfattelse af, hvad jeg har sagt i et Spørgsmaal, som jeg tillægger saa megen Vigtighed, at jeg vil rette denne Misforstaaelse. Jeg har ikke krævet Seir for mit Parti og Nederlag for Modstandernes. Jeg tror ikke, det er rigtigt at kræve Seir eller Nederlag for den ene eller den anden Part. Det, jeg

har ønsket, er, at vi skulde komme til en saadan Udvikling, at vi paa Rigsdagen kunne naae til et saadant Arbejde paa de foreliggende Sager, at vi kunne faae et frugtbart Resultat, og det tror jeg ikke kan naaes, hvis vi fortsætte den vilde politiske Kamp, vi nu fore med hinanden. Jeg tror derfor, at det er et urigtigt Standpunkt, det ærede Medlem selv har indtaget, naar han har sagt, at han sætter Afgjørelsen af det politiske Spørgsmaal i første Række og mener, at vi maa faae Ende paa det, forinden vi kunne komme til at behandle Reformerne. — Til den Øttring af det ærede Medlem, at han ønskede, at Socialdemokraterne vare repræsenterede her i Salen, skal jeg sige, at det ønsker jeg med ham. Socialdemokraterne ere saa stærkt et Parti her i Landet, at de burde være repræsenterede i denne Sal.

H. C. Guld: Jeg skulde ikke af egen Drift have anset det for passende at gjøre de politiske Mødets Historie til en væsentlig Gjensstand for Omtale ved Finantslovens Behandling, og jeg skulde derfor ikke have begjæret Ordet, hvis jeg ikke havde været strengt berettiget til at fremsætte nogle personlige Bemærkninger eller maaste endog efter Nogle Mening havde været forpligtet til at fremsætte dem i Anledning af et Angreb, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) i sin Tale forleden Dag rettede mod mig og en æret Kollega fra Frederiksborg, som i Forening med mig har underkrevet et Telegram til Hans Majestæt Kongen den 1ste Juli, nemlig Dagen for Mødet i Hillerød. Den Tale, som det ærede Medlem holdt forleden Dag, finder jeg mærkelig, forsaavidt som det ærede Medlem da viste sig fra en ny Side. Det ærede Medlem har ligesom holdt en Revue over sine Medborgere, over deres onde og gode Gjæringer, siden vi sidst vare sammen. Han er optraadt som en censor morum, og sin Adkomst dertil maa det ærede Medlem vel selv kjende — jeg maa sige, at det staar ikke ganske klart for mig, hvor man skal søge den. Jeg beklager, at jeg med lobligt Forsald maatte være fraværende den Dag, da det ærede Medlem holdt sit Foredrag; thi jeg mangler derved Tønen og den hele Holdning som Veiledning til dets rette Forstaaelse. Jeg kan nemlig, naar jeg lægger Mærke til, hvad jeg har hørt om det ærede Medlems Foredrag, og læser, hvad han har sagt, ikke ret komme paa det Rene med, om det skal opfattes som Spøg eller Alvor. Jeg kan tænke mig, at Reminiscenser fra de Poier, han under tiden kan komme med paa Folkemøder, noget kan have paavirket det